

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 16.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **10651** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), във връзка с чл. 203 и следващите, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по предявен иск от „Кабелкомерс“ ООД, вписано в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 8000, ж.к. „С. промишлена зона „Лозово“, представлявано от Р. Д. Б. в качеството ѝ на управител, чрез адвокат П. В. П. със съдебен адрес на кантората [населено място], п.к. 1324,[жк], [улица], „Л. плаза“, партер, офис 8В, тел. [ЕГН], електронна поща: [електронна поща] срещу Комисия за енергийно и водно регулиране с адрес: [населено място], п.к. 1000, [улица]

От съда се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца, както следва:

1. сумата от 508 000,74 лева, представляваща обезщетение за претърпени вреди (разлика между действително платена на ищеца изкупна цена за произведената от него електроенергия и цената, която би му била платена, ако липсваше незаконосъобразния критерий, установен от ДКЕВР, който го поставя по императивен начин в група със задължителна по-ниска преференциална изкупна цена от тази, в която би попаднал при липсата на незаконосъобразния критерий) от незаконосъобразен административен акт, а именно - Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 5129/23.07.2019 г. по адм. д. № 4506/2019 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 492/14.01.2021 на ВАС по адм. д. № 13432/2019 г., отчитайки пряката причинно-следствена връзка и идентичното съдържание, както подробно е изложено по-горе, с Решение № Ц - 5/20.02.2015 г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 4039 от 15.06.2017 г. по адм. дело № 2596/2015 г. на Административен съд София град, Трето отделение, 8 състав, потвърдено с окончателно Решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело На

12851/2017 г. на ВАС - Четвърто отделение, и Решение № Ц-12/26.03.2021Г. на КЕВР, обявено за нищожно с Решение № 736/10.02.2022 по адм. д. № 3524/2021г. на АССГ, потвърдено с Решение № 8999/14.10.2022 по адм. д. № 3574/2022 г. по описа на ВАС;

2. законна лихва за забава в размер на 154 412,75 лева върху горепосочената главница за забава от 14.01.2021 г. до датата на депозиране на настоящата искова молба;

3. сумата от 1 449 347,50 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди (пропусната полза), а именно разликата между по-ниския размер реално получени премии по чл. 32 ЗЕВИ, определени от КЕВР с решения Ц-17 от 01.07.2019 г. за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г., Ц-27 от 01.07.2020 г. за периода 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г., Ц-25 от 01.07.2021 г. за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. и получени от Фонд "Сигурност на електроенергийната система" (ФСЕС) на база преференциалната цена, и размера на премиите, които "Кабелкомерс" ООД би получило при прилагане на законосъобразния класификационен критерий по първоначалното решение на ДКЕВР Решение N2 Ц-010 от 30.03.2011 г. и последвалите го решения Решение № Ц - 5/20.02.2015 г., Решение № Ц-14/03.04.2019 г., Решение № Ц-12/26.03.2021Г., които напълно идентично възпроизвеждат регулативните му текстове, относими към увреденото дружество в процесния период 15.12.2018 г. - 07.11.2023 г.

4. дължимата лихва за забава върху дължимата на горното основание главница в общ размер на 392 806,93 лева, представляваща:

4.1. лихва в размер на 197 166,97 лева за периода от 01.12.2020 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 623 583,29 лева (пропусната полза за периода 01.07.2019 г. - 01.12.2020 г.);

4.2. лихва в размер на 24 689,98 лева за периода от 01.02.2021 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 82 585,77 лева (пропусната полза за периода януари 2021 година);

4.3. лихва в размер на 20 065,79 лева за периода от 01.03.2021 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 68 911,08 лева (пропусната полза за периода февруари 2021 година);

4.4. лихва в размер на 18 699,53 лева за периода от 01.04.2021 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 66 176,05 лева (пропусната полза за периода март 2021 година);

4.5. лихва в размер на 22 494,87 лева за периода от 01.05.2021 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 82 026,36 лева (пропусната полза за периода април 2021 година);

4.6. лихва в размер на 30 091,56 лева за периода от 01.06.2021 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 113 284,45 лева (пропусната полза за периода май 2021 година);

4.7. лихва в размер на 22 942,20 лева за периода от 01.07.2021 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 89 166,90 лева (пропусната полза за периода юни 2021 година);

4.8. лихва в размер на 11 921,88 лева за периода от 01.02.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 60 341,73 лева (пропусната полза за периода януари 2022 година);

4.9. лихва в размер на 9 179,97 лева за периода от 01.03.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 48 367,85 лева (пропусната полза за

периода февруари 2022 година);

4.10. лихва в размер на 5 698,49 лева за периода от 01.04.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 31 451,39 лева (пропусната полза за периода март 2022 година);

4.11. лихва в размер на 6 216,39 лева за периода от 01.05.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 35 963,93 лева (пропусната полза за периода април 2022 година);

4.12. лихва в размер на 12 710,40 лева за периода от 01.06.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 77 389,47 лева (пропусната полза за периода май 2022 година);

4.13. лихва в размер на 10 928,90 лева за периода от 01.07.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 70 099,23 лева (пропусната полза за периода юни 2022 година).

5. сумата от 502 720,48 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди (претърпяна загуба), а именно разликата между по-високия размер реално платени целеви вноски към ФСЕС и по-ниския размер, който „Кабелкомерс” ООД би дължало при прилагане на законосъобразния класификационен критерий по първоначалното решение на ДКЕВР Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и последвалите го решения Решение № Ц - 5/20.02.2015 г., Решение № Ц-14/03.04.2019 г., Решение № Ц-12/26.03.2021г., които напълно идентично възпроизвеждат регулативните му текстове, относими към увреденото дружество в периода 01.12.2022 г. - 30.09.2023 г.

6. дължимата на горното основание главница в общ размер на 32 512,88 лева, представляваща:

6.1. лихва в размер на 5 225,59 лева за периода от 01.01.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 49 864,85 лева (претърпяна загуба за периода декември 2022 година);

6.2. лихва в размер на 4 511,59 лева за периода от 01.02.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 47 509,86 лева (претърпяна загуба за периода януари 2023 година);

6.3. лихва в размер на 3 600,16 лева за периода от 01.03.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 41 823,96 лева (претърпяна загуба за периода февруари 2023 година);

6.4. лихва в размер на 5 081,43 лева за периода от 01.04.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 66 646,11 лева (претърпяна загуба за периода март 2023 година);

6.5. лихва в размер на 4 645,69 лева за периода от 01.05.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 69 620,96 лева (претърпяна загуба за периода април 2023 година);

6.6. лихва в размер на 3 670,68 лева за периода от 01.06.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 64 517,31 лева (претърпяна загуба за периода май 2023 година);

6.7. лихва в размер на 2 691,70 лева за периода от 01.07.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 56 813,63 лева (претърпяна загуба за периода юни 2023 година);

6.8. лихва в размер на 2 151,43 лева за периода от 01.08.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 59 629,48 лева (претърпяна загуба за

периода юли 2023 година);

6.9. лихва в размер на 665,23 лева за периода от 01.09.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 26 842,96 лева (претърпяна загуба за периода август 2023 година);

6.10. лихва в размер на 269,38 лева за периода от 01.10.2023 г. до датата на депозиране на исковата молба върху главницата 19 451,36 лева (претърпяна загуба за периода септември 2023 година).

7. законната лихва за забава върху горепосочените главници за периода от датата на подаване на исковата молба до датата на окончателно изплащане на дължимите суми;

8. сумата на направените от ищеца разноси (държавна такса, съдебни разноси и адвокатски хонорар) в настоящото производство, съобразно представените по делото писмени доказателства в тази връзка.

В исковата молба се твърди, че дружество е собственик на ВЕЦ „Черни Осъм” и в това си качество е производител на електроенергия от възобновяеми източници. Във връзка с държавната и европейска политика за насърчаване на производството на зелена енергия, обективизирана в действащи през процесния период нормативни актове и пряко приложими към казуса норми, регулиращи производството и търговията с електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, за „Кабелкомерс“ ООД възниква възможността да се ползва от привилегията, предвидена в законодателството, произведена от него електроенергия да се изкупува на преференциална цена.

Електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВтч (каквото е ВЕЦ „Черни Осъм”), се изкупува от крайните снабдители по определената от ДКЕВР преференциална цена на основание чл. 16, ал. 2 Закона за възобновяемите и алтернативни енергийни източници и биогоривата („ЗВАЕИБ“, Обн. ДВ. бр.49 от 19.06.2007, отм. ДВ. бр.35 от 03.05.2011) и чл. 31, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници („ЗЕВИ“, Обн. ДВ. бр.35 от 03.05.2011). Регламентираното в българското законодателство задължително изкупуване по преференциална цена представлява механизъм за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници по смисъла Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.04.2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на Директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 05.06.2009).

На основание чл. 31, ал. 2, т. 3 от ЗЕВИ, според който производителите, притежаващи и експлоатиращи водноелектрически централи (ВЕЦ) с инсталирана мощност до 10 МВтч сключват дългосрочни договори за изкупуване за срок от петнадесет години със съответния краен снабдител в лицензионната територия, в която попада месторазположението на притежавания от тях ВЕЦ, „Кабелкомерс“ ООД сключва с „ЧЕЗ Електро България“ АД договор на изкупуване на електрическа енергия на 01.12.2010 г. със срок на действие 31.03.2024 г., по който изкупната цена е определената от ответника преференциална цена.

С Решение № LL-010 от 30.03.2011 г. Държавната комисия за енергийно и водно регулиране на основание чл. 21 от Закона за възобновяемите и алтернативни енергийни източници и биогоривата {„ЗВАЕИБ“, Обн. ДВ. бр.49 от 19 Юни 2007 г., отм. ДВ. бр.35 от 3 Май 2011г., действащ към момента на датата на издаване на административния акт) и чл. 4, ал. 3, вр. с чл. 19а от Наредбата за регулиране на

цените на електрическата енергия 1,НРЦЕЕ“, Обн. ДВ. бр.17 от 2 Март 2004 г., изм. ДВ. бр.62 от 31 Ю. 2007 г., действаща към датата на издаване на административния акт) определя считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт, без ДДС.

С т. 1 до т. 7 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. Комисията определя преференциална цена за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт, без ДДС. В т. 1 до т. 6 Комисията класифицира водноелектрическите централи и определя преференциална цена съгласно нормативно установените критерии по чл. 19а, ал. 1 и ал. 2 НРЦЕЕ (в приложимата редакция) и по чл. 36 и сл. от Наредба № 14 за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия (Обн. ДВ. бр.53 от 28 Юни 2005г.) съобразно схемата на хидроенергийния обект, инсталираната мощност и водния пад на водноелектрическите централи.

В т. 7 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. Комисията определя преференциална цена за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт, в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС, като прилага в нарушение на материалния закон критерий „водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт, въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“, което се установява на по-късен етап от компетентния съд.

С решение № 2126 от 13.02.2013 г. по адм. дело № 5492/2011 г. на ВАС - Четвърто отделение, потвърдено с окончателно решение № 16953 от 17.12.2013 г. по адм. дело № 7175/2013 година на ВАС, Петчленен състав - I колегия на основание чл. 172, ал. 2 АПК се отменя Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в частта по т.7, с което е определена считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт, въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС.

Решение № 16953 от 17.12.2013 г. по адм. дело № 7175/2013 година на ВАС, Петчленен състав - I колегия е окончателно и е влязло в сила. Касационната инстанция приема, че първоинстанционният съд правилно е отменил Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в частта по т.7 поради съществени нарушения на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

След съдебната отмяна на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. и връщане на административната преписка на ДКЕВР, Комисията постановява нов административен акт - Решение № U - 5/20.02.2015 г., който в нарушение на материалния закон отново въвежда ограничителен и дискриминационен критерий при определяне на преференциалната цена. С второто си Решение № Ц - 5/20.02.2015 г. Комисията определя считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт, по смисъла на § 3, ал. 1, т. 1 от ПЗР на ЗВАЕИБ - 112,48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа. Решение № 4039 от 15.06.2017 г. по адм. дело № 2596/2015 г. на Административен съд София град, Трето отделение, VIII състав, потвърдено с окончателно Решение №

13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС - Четвърто отделение, отменя Решение № Ц - 5/20.02.2015 г.

След съдебната отмяна на Решение № Ц - 5/20.02.2015 г. и връщане на административната преписка на Комисията, тя приема Решение № Ц-14/03.04.2019 г. В нарушение на материалния закон за трети пореден път ответникът въвежда същия ограничителен и дискриминационен критерий при определяне на същата преференциална цена. В тази връзка следва да се обърне внимание, че Решение № Ц-14 от 03.04.2019 г. на КЕВР, в неговата същинска, изпълнително- разпоредителна част е абсолютно същият като отменените незаконосъобразни актове. С него се придава обратно действие, като се определя същата преференциална цена в размер на 112,48 лв./Мвтч считано от 01.04.2011 г. Административните актове действат занапред и по аргумент от по- силното основание от чл. 14, ал. 1 от ЗНА императивната забрана за обратно действие, предвидена за нормативни актове, се прилага и за административните актове. Обратното действие е допустимо само по изключение и на основание изрична законова разпоредба, каквато в случая липсва.

Решение № Ц - 14/03.04.2019 г. на основание чл. 177, ал. 2 АПК е обявено за нищожно с Решение № 5129/23.07.2019 г. по адм. д. № 4506/2019 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 492/14.01.2021 на ВАС по адм. д. № 13432/2019 г., като постановено в противоречие с влязло в сила съдебно решение (Решение № 13785 от 12.11.2018 г. по адм. дело № 12851/2017 г. на ВАС). Преписката е върната на органа за поредно произнасяне при спазване на указанията по прилагане на закона, дадени в мотивите на решението. Определен е и срок от един месец за издаване на акта, който не е спазен.

С оглед обявената нищожност на Решение № Ц - 14/03.04.2019 г. и съдебната отмяна на Решение № Ц - 5/20.02.2015 г. Комисията продължава с упорството си и приема пореден нищожен административен акт, а именно Решение № 11-12/26.03.2021 г.. с което въвежда отново незаконосъобразния критерий, възпроизвеждайки напълно идентично съдържанието на Решение № Ц- 14 от 03.04.2019 г.. В този смисъл то противоречи както на решение № 5129 от 23.07.2019 г., постановено по адм. д. № 4506/2019 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 7 състав, потвърдено с решение № 492 от 14.01.2021 г., постановено по адм.д. № 13432/2019 г. по описа на ВАС, III отд., така и на предходните съдебни решения, с които съдът се произнася по законосъобразността на спорния критерий за образуване на ценови групи.

Решение № Ц-12/26.03.2021 г. също е обявено за нищожно с Решение № 736/10.02.2022 по адм. д. № 3524/2021г. на АССГ, потвърдено с Решение № 8999/14.10.2022 по адм. д. № 3574/2022 г. по описа на ВАС, като мотивите за отмяната са същите.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 от ГПК, поради което редовна.

Предявеният иск е с правно основание чл. 203 от АПК – искане за обезщетение за твърдени имуществени и неимуществени вреди, възникнали от незаконосъобразен административен акт.

На основание чл. 203, ал. 1 от АПК, искът е допустим.

Съдът намира, че са спазени и разпоредбите на чл. 108 от ГПК, чл. 205 и чл. 133, ал. 2 от АПК, поради което така предявения иск му е подсъден и е срещу надлежен ответник, като предявен пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес на увредения.

Поради редовност на исковата молба и допустимост на така предявения иск, на основание чл. 131, ал. 1 и ал. 2 от ГПК съдът следва да разпорежи изпращане на препис от исковата молба заедно с приложенията на ответника, да укаже правото им на писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор.

Водим от горното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 6 от ГПК,
Административен съд София–град, I отделение, 19-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕПИСИ от исковата, ведно с приложенията да се изпратят на Комисията за енергийно и водно регулиране и на СГП.

УКАЗВА на ответника, че има право на писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото; 2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива; 3. становище по допустимостта и основателността на иска; 4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът; 5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях; 6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да се представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник; 2. всички писмени доказателства, с които разполага; 3. преписи от отговора и приложенията към него за ищеца и СГП.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, не подаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземат становище, не направят възражения, не оспорят истинността на представените документи, не посочат доказателства, не представят писмени такива или не упражнят правата си по чл. 211, ал. 1 от ГПК – да предявят насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предявят инцидентен иск, по чл. 219 от ГПК - не привлекат трето лице, за да помага, губят възможността да направи това по-късно, освен ако пропускат се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

По направените от ищеца доказателствени искания съдът ще се произнесе след получаване на отговора на ответника.

Преписи от същото да се изпратят на Ищеца, на КВЕР и СГП.

Делото да се докладва **незабавно** след изтичане на срока за отговор на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.